

בדרור לעתיד נזכרים בעבר

תיקון אורט
קריית-טוצקין
2016

וילן אפשע

אמנות מתקופת השואה
קרל רוברט בודק (1905-1942) וקורט קונרגז לב (1914-1980)
אבייב אוחז, מחנה בירס, 1941

פולין

תכנית המסע

היום הראשון 15.08.2016 גן קרשניצקי, מסלול האגדורה, המוזיאון היהודי, בילאלסטוק.
היום השני 16.08.2016 טיקצין-בית הכנסת והכיכר, לופוחובה, בוגט מיילצקי, טרבלינקה, לובלין.

היום השלישי 17.08.2016 מנהה מיידנק, קרשניצקי, קילצה.
היום הרביעי 18.08.2016 קילצה-פלנטי 7, בית העלמין בקילצה, טרגוב-בית הכנסת אנדראטה השילוחים וכייר העיר, זבליטובסקה-גורדה, קראקוב.

היום חמישי 19.08.2016 מנהה אושוויז, בוישצ'ה.
היום השישי 20.08.2016 גטו פודגזה, קוימיש, וואול עד לסוקוניצה.
היום השביעי 21.08.2016 אושוויז בירקנאו, בית הכנסת באושוואנציגם, קטוביץ.

המפע לפולין בדרכו לעתיד נזקירות בעבר

תיכון אורך קריית-מוツקין תשע"ו 2016

יומן המפע של

ברכת מנהלת קריית החינוך - שרה פינטו

משלחת פולין תשע"ו, (אוגוסט 2016)

תלמידים ומורים יקרים,
על דעת עני שראו את השכלו....נדרתי הנדר: לזכור את הכל לזכור – ודבר
לא לשכוח....קונס אם ליריך יעבורليل הזעם.....ומאoms לא אלמוד גם הפעם"
(מתוך "נדר" אברהם שלונסקי)

אתם יוצאים למשען לפולין, מסע בו אתם ציודים בעקבות ששה מיליון יהודים שנרצחו,
זהו מסע לזכור המתים, מסע למיען החיים ובעיקר למיען עתידנו במדינה.
עברתם תהליך של הכנה היסטורית ורגשית לקראת הדור שבה עתידיים אתם לлечת,
דרך הבשارة בחובה מטען של מראות, של זיכרונות ושל התמודדות רגשות
וערכיות לא פשוטות.

לכל אחד ואחת מהחברי המשלחת ציפיות משלו מהמסע, דרך אישיות משלו לשאול,
להבין, להפנים ולהרגיש. לכן, מבקשת מכם לכבד את דרכו של כל אחד וחתה,
לכבד את היחיד ואת הלבד את הדיבורים והשתיקות.

בשירו "נדר" מציע המשורר אברהם שלונסקי להפוך את המסע ואת זיכרונותיו
להתלirk של למידה: למידה על תולדות עמננו ומורשתו, על הצורך במערכות לסילוק
עוולה על פיתוח החושן האישי התובע לגלות חמלת וסיווע לחילש גם ברגעי מצוקה
ושכל.

נאהلت לכם שמסע זה יהווה עבורכם מעבר לחוויה הרגשית גם שיעור מרתך לחיים
בו תבינו את גודל האחריות המוטלת עליהם, דור ההמשך, בטיפוח ובשימור המורשת
היהודית ובהגנה על קיומו כעם ומדינה.

שרה פינטו
מנהל קריית החינוך
אורט מוצקין

1900–1973 אברהם שלונסקי
משורר ישראלי יליד אוקראינה, מן המשוררים החשובים בשירה
העברית החדשה, שהטביע את חותמו על חיי הספרות בארץ, גם
בתחומי התרגום, העריכה והמחזאות.

ברכת ראש המשלחת, מנהל חטיבת עליונה אמיר איינברגר

אוגוסט 2016
אלול תשע"ז

תלמידים, ומורי המשלחת לפולין היקרים,

הensus לפולין הננו מסע בו אנו מתיחסים עם שישה מיליון בני עמו אשר נספה בשואה. אנו נסועים על מנת להזכיר מקרוב את המרכז היהודי הגדול טרם השואה הנוראה. פולין הייתה במשך שנים רבות המרכז הרוחני היהודי מהמשמעותיים ביותר בעולם. הקהילה היהודית ערב השואה מנתה למעלה מ-3 מיליון יהודים. פולין לאחר השואה הייתה ריקה כמעט מיהודים. דברים אלו מוכחים עד כמה השואה הנה אידוע בלתי נתפס על ידי בן אדם.

חברים יקרים, אנו עתדים להזכיר יהדי אתensus לפולין, נראה את שרידי התופת הנוראית, את הפරחים הפרוחים על אדמתם ספוגת דם, את המקומות בהם חי קהילות גדולות ממד של בני עמו ולעתים שריד לא נשאר.

בensus זה נזכיר את רוחו האיתנה של העם היהודי אשר לאחר התופת שעבר הצלחה להקים את מדינת ישראל המובליה בעולם בתחום רבים.

אני מאמין לכולנוensus חוות ומשמעותיו זכרו: כל עוד אנו זוכרים את הנספים בשואה, הם חיים בתוכנו.

כאשר נשוב מהensus נדע כי חלק علينا האזרחות ההיסטורית לזכור ולעלם לא לשכוח ויחד עם זאת לזכור "אין לי ארץ אחרת גם אם אדרמתי בוערת...".

שלכם
אמיר איינברגר
ראש המשלחת
מנהל החטיבה העליונה

ברכת רצצת השכבה והטורים המלאוים

תלמידים יקרים,
היום מצטרפים אתם למסורת ארוכת שנים, ויזכאים למסע האישי שלכם בפולין.

בבואכם לפולין תעמדו פנים אל פנים מול גודל השואה שירדה על עמנו בדור האחרון. זה מסע אל אرض ספוגה בנכסי תורה, תרבות וחברה של עם ישראל מאות שנים, מסע אל העבר הרחוק של קהילה שהייתה המרכז היהודי הגדול טרם השואה ואינה עוד.

בפולין הייתה בשנות השלושים של המאה הקודמת קהילה של למעלה מ-3.5 מיליון יהודים, ואילו היום, היא ריקה כמעט לחלוטין מאוטוסייה היהודית.

הגרמנים הנאצים הפכו את פולין ל"בית קברות" למורביה היהודי אירופה שננטחן על אדמתה. ולשם, אנו נועדים לבכות את אחינו המושמדים ולהעלות את זכרם.

במסע נבקר בערים שונות ובאזורים שבהם היו מchnות ההשמדה – נראתה את ה'יש' ונעה את האין'. נראתה ונתקשה להאמין, כיצד העם היהודי, שעמד לכבודה בפסגת התרבות האירופית, פעל באכזריות ובבישתיות חסרת כל רגש אנושי נגד בני עמנו. הנאצים הגרמנים הצליחו לשחוף לשלף התחתית את בני העם היהודי התנאור והמלומד, אשר כל חכמתם וגובה תרבותם לא שימשו להם מוחסום מוסרי. רק תחנות המות נותרו כעדות אילמת למשמעותו שליהם.

במסע לפולין שותפים המוח והלב, השכל והרגש, העין והאוזן.

זה מסע המחייב שיתופם של כל החושים על מנת שנוכל לזכור, ללמד ולספר. מחוותתנו היום, כעם חופשי שחיה במדינתנו בחברה דמוקרטיבית, להתמודד עם המשמעויות האנושיות של השואה ועם השפעותיה המורכבות על האדם והחברה.

פרימנו לוי בספרו "הזהו האדם?" מפנה בקשה, מצווה, איזומ כלפי אלו" היושבים באין מהריד במשכנות מטבחים". כלפיו – אשר להם נמצא על שולחנו, ידידים נמצאים

עמננו ואנו יכולים לחזור הביתה בסופו של יום עבודה. המצווה היא לזכור. לזכור את אוטם אנשים אשר היו במחנות, את אותה אישה "שלא נותר בה עוד כוח לזכור, שעיניה ריקות וצונן חיקה". ואכן, הנעט שאנו יכולים להציג לקורבנות השואה, אלה שרדו ואלה שנספו, הוא "סולדាជירות הוכירה" ולזכור כי "כל זה אכן אירע". אנו

יכולים לעגן אותם בראשנו ובלבנו ולהזוף בכך את הניסיון הנאצי להעלים אותם, את שמן ואת עצם קיומם.

ונזכור! את האחדות ההיסטורית לשימור ולבירום מורשתנו בארצנו החופשית.
ונזכור! כי עם שאנו יודע את עברו הוא עם ללא עתיד.

ונזכור! כי כל עוד אנחנו אנו זכרים – הם חיים.

נסעה טובה וМОצלה!

רחל, אורלי, שרון, שירלי, ניר, אמונה, שרית

ברכת ההורים

תלמידים יקרים,
לקראת נסיעה כל כך מרגשת,
מסע אל נבכי העבר האפל, של יהדות אירופה...
זיכרו כי המשע לפולין איננו "עוד טויל", זהה חוויה, מעצבת, מטלטלה, ומגבשת
זהות כבני אדם, כיהודים וכישראלים.

לא קל לפגוש פנים מול פנים את הירוק הזה על פני הארץ, שמיים כחולים
ואדריכלות מרשימה, המסתיריהם בתוכם שואה שאימה להשמד כליל את היהודים
באשר הם!
לא קל להבין את עומק התהומות, שכל מה שנותר מהם הוא כאב عمוק ששותק
הנפש מתחפה עם הסיפורים, עם פסי הרכבת, ובראש מתורצחים דמיונות...חוונות.
המוחשبة על ארץ? למה? – סוחפת, שואבת...
לא קל להתייצב מול ים הזיכרונות, והעדות האilmת למשי הועעה.

כשתשובו, יחלחל המשע את אט ויחזרו...
סרטים, סיפורים, מראות, חפצים ינסים.
אתם נסעים כדי לראות, לחוות, לנסת להבין, ולהזכיר עם הירעה שת מה שקרה
שם, יש לזכור ולהזכיר כניסה לאומי הלאה לדורות הבאים.

סעו בשלום וחזרו בשלום, המשע מפותל ומורכב.
הפיקו את המירב מהמשע הקשה העומד לפניכם.
דעו, אין לקחת שום דבר כМОבן מלאיו!
שאו את דגל המדינה בגאון – זיכרו, שאין לנו ארץ אחרת!

אתם חוליה נוספת בשורשת הדורות ההיסטורית של עם ישראל, וכשתעמדו על אדמת
פולין תוכלו להבין את החשיבות בהקומה של מדינת ישראל לעם היהודי.

מאחליים לכם מסע חוויתי, מרגש ומשמעותי,
שובו בשלום הביתה

אהביכם אתכם מאד, ההורים

עשרה הדיברות להתנהגות נכונה בחו"ל

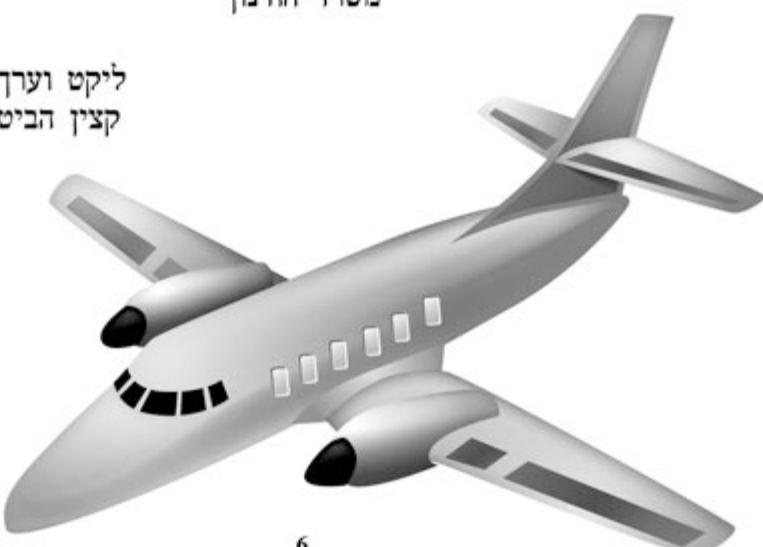
- * אין לעזוב את הקבוצה בשום מקרה!
- * בעת ההגעה לשדה התעופה בחו"ל – יש להיזכר לקבוצה ולהשתדל לפניות את שדה התעופה בזמן הקצר ביותר.
- * בעת ומן חופשי לknיות באם יינתן – חל איסור חמור להסתובב בלבד.
- * תמיד, אבל במיוחד בקבוצה בת 3 אנשים לפחות.
- * אם קורה ואבדת את קבוצתך – עמוד במקומך ואל תנסה למצוא את הקבוצה.
- * הקבוצה תעשה אחריה פנה ותחזור באותו הדרך עד שתأتור.
- * אין לעלות ברשותות החברתיות, בטלפון או במחשב את תוכנית ופרטיה המסע.
- * ההסברים באתרים קצריים ביותר, שכן חיבטים להיות חשובים – וזאת על מנת למנוע מהמדריך או מראש המשלחת להרים את קולם.
- * יש להשתדל לצמצם כל אופן של התבלטות כמו דיבור בקול רם – במיוחד במקרים הוונים, וכן, לא לצעוק בקול קולות.
- * כדאי להציג בחגורת בטן לכסף ולדרכון. הדריכן הישראלי הוא רב ערך בחו"ל וכן עלייכם להיות זהירים מפני כייטים שלא תחשו "בעבודתם".
- * יש לנוהג בערנות ובאחריות – להיות כל הומן ביהוד, ולזוכר כי האנטישמיות עדין קיימת באירופה.
- * במלון – זכרו, איןכם נמצאים באסננות נוער בגליל או במדבר יהודה!

הקפדה מודוקדקת על נהלי בטחון – זהירות וערנות לאורך כל הדרך!

בברכת נסיעה טובה ובטוחה!

משרד החינוך

ליקט וערך: דניאל קרילקאר
קצין הביטחון משרד החינוך

רשימת חברי המשלחת

מורים מלאוים

אמיר איזנברגר
רחל אהרון
אורלי שושן
שירלי גינטברג
שרית קומיסר
ניר אברהם
אמה יהיאלי

1	חמו אלירן	יא/10
2	ולקוב אנאל	יא/10
3	אורנן נפר	יא/3
4	ויניקוב עליזה	יא/3
5	וקנין שוהם	יא/3
6	חרפוף חן	יא/3
7	כהן עמית	יא/3
8	סטרוגנו עדי	יא/3
9	פוני נועה	יא/3
10	קולטטי קריינה	יא/3
11	קמגר הדר	יא/3
12	קנזי יובל	יא/3
13	קניאזיב אלנה	יא/3
14	קרמן יובל	יא/3
15	בן שיטרית פנינית	יא/3
16	וינשטיין איתי	יא/7
17	אמיתי דניאל	יא/7
18	זילקוביץ' עמית	יא/7
19	כהן תומר	יא/7
20	לייסק שון	יא/7
21	פיינשטיין איתי	יא/7
22	קיניאגן תומר	יא/7
23	רומי גל	יא/7
24	שבצ'קה רונן	יא/7
25	שפיצ' אורש	יא/7
26	בראונשטיין מאי	יא/7
27	ליוי יובל	יא/7
28	קורן ענבל	יא/7
29	אלרמן אסף	יא/7
30	פישLER ספר	יא/6
31	כהן תמר	יא/11
32	ולך ליאור	יא/1
33	בן לולו נעה	יא/9
34	כהן שקד	יא/9

9	נתיב מאי	יא/5	35
5	אבו אלמוג	יא/5	36
5	בקר נוי	יא/5	37
5	גמבר תקווה	יא/5	38
5	מור אוריה	יא/5	39
5	פרידמן ליאור	יא/5	40
7	בן נעים ניב	יא/7	41

רשימת חברי המשלחת

יא/5	שטיינברג נועה	35
יא/5	חנו דניאל	36
יא/5	ארבלי אורפז	37

יא/11	שורק נמרוד	1
יא/11	שטח רוני	2
יא/11	קלטש שני	3
יא/11	בן שמואל שיר	4
יא/11	לרנר לודמילה	5
יא/11	מרדכייב סיגלית	6
יא/11	עמיית בן גרא	7
יא/6	אלפייה יונתן	8
יא/6	גרוסמן נועם	9
יא/6	דהן עדן	10
יא/6	יסקרוביין ורד	11
יא/6	דן פסטונוביץ'	12
יא/6	צורי רווי	13
יא/6	בוגדן ג'ניפר	14
יא/6	גולdblatt שחף	15
יא/6	גרינשפון בר	16
יא/6	לנגר אור	17
יא/6	מרק יובל	18
יא/6	נבון דנה	19
יא/6	סגל איילת	20
יא/6	עדן יובל	21
יא/6	קומיסר הדר	22
יא/6	קין נופר	23
יא/6	קרון רוני	24
יא/6	שמש גלי	25
יא/6	קריזנר רויטל	26
יא/10	עיטה אתי	27
יא/7	לניאדו אריאל	28
יא/7	וינקלר לידור	29
יא/7	ברחד בן	30
יא/7	גרשון איתמר	31
יא/7	דדון דניאל	32
יא/5	ביתן שחף	33
יא/5	בקשי ירין	34

רשימת חברי המשלחת

יא/א	אייזנשטיין יובל	35
יא/א	חוות שחר	36
יא/א	כהן גל	37
יא/א	פרדגיאיב רוייטל	38
יא/א	קרימוב עדן	39
יא/א	קרון הדר	40
יא/א	פדייה אורן	41
יא/א	ביטון ירין	42
יא/א	בכר מיתר	43
יא/א	גורוס אורי	44
יא/א/י	פיק שי	45
יא/א/י	נהמוכה עדן	46

יא/1	גרשוני נוה	1
יא/1	הירשביין שדה יובל	2
יא/1	וושין דוד	3
יא/1	זיו אופק	4
יא/1	טוך טל	5
יא/1	טרן יובל	6
יא/1	כהן תומר	7
יא/1	מור אביב	8
יא/1	קמינר עדי	9
יא/1	רביד סער	10
יא/1	אסיאג בר	11
יא/1	בונה דקל	12
יא/1	בליצלאו נוי	13
יא/1	הורביזן ספר	14
יא/1	סיני הדר	15
יא/1	קלוז ניקול	16
יא/8	דהן גאי	17
יא/8	בוקרטקי קטיה	18
יא/8	בן יקר שרון	19
יא/8	בר עדן	20
יא/8	ברסוקוב ליאורה	21
יא/8	ברקוביץ אופיר	22
יא/8	ויסמן מיכל	23
יא/8	טיר אודה	24
יא/8	מצה ענבר	25
יא/8	עדי קמלבليس	26
יא/11	מרום ליאור	27
יא/5/יא	זלמן אורן	28
יא/11/יא	אלבו אופק	29
יא/11/יא	אייזנשטיין סער	30
יא/2	בן שמחון נדב	31
יא/2	וקס איתי	32
יא/2	אופיר ענבר	33
יא/2	מורד אפק	34

טילים שימושיות בפולנית

	TAK	שם	כן
	NIE	ננה	לא
	PROSZE	פרושה	בקשה
	DJIEKHJE	דוֹיְנָקִיָּה	תודה
	PRZEPRASZAM	פְּשַׁפְּרַשְׁמָם	סליחה
	DZIEN DOBRY	דוֹיְאָן דּוּבְּרֵי	בוקר טוב
	DOBRY WIECZOR	דוּבְּרֵי וַיְצֵוֵר	ערב טוב
	DOWIDZENIA	דוּבְּיקְזָנָה	שלום, להתראות
	WEZORAJ	צְזָרָא	אתמול
	DZISIAJ, DZIS	דוּיִישׁ, דוּיִישׁי	היום
	JUTRO	יוֹמֶרְתּוּ	מחר
	RANO	ראנו	בוקר
	NOC	נוֹץ	לילה
	WIECZOR	וַיְצֵוֵר	ערב
	POJUTRZE	פְּנוּיָטָשָׁה	מחרתיים
	GODZINA	גּוֹדְזִינָה	שעה
	MINUTA	מִינְיָטָה	דקה
	KTORA GODZINA?	קְטוּרָה גּוֹדְזִינָה?	מה השעה?
	DOBRZE	דוּבְּקָה	בסדר / טוב
	MALO	מְאַלּוּ	מעט
	POKOJ	פּוֹקוֹי	חדר
	POMOC	פּוֹמוֹעַ	עזרה
	GDZIE	גּוֹדְזִיָּה	איפה
	RACHUNEK	רְכָנוֹק	חשבון
	SNADANIE	סְנִידָנִיה	ארוחת בוקר
	OBIAD	אָבוֹיָד	ארוחת צהרים
	KOLACIA	קוֹלָצִיה	ארוחת ערב
	JA CHCE YASZC	י – חְצִיה יִשְׂצֵ'	אני רוצה לאכול
	JA CHCE PIC	י – חְצִיה פִּיצֵ'	אני רוצה לשתות
	JA CHCE ZAPLACIC	י – חְצִיה זְפָלָצִיךְ'	ברצוני לשלם
	YA SIE ZGADZAM	י – ש – אֲגָדָזֶם	אני מסכימ(ה)
	ZADOWOLOY	יסְתָם זּוּבָלוֹנִי	אני מרוצה
	KIERUNEK	קְרוּרָנָק	כוון
	KIEROWNIC	קִירּוּבְּנִיק	נהג
	SYNAGOGA	סִינְגָּוָה	בית כנסת
	CMENTARZ	צְמַנְטָש	בית עלמין
	MAGISTRAT	מַגִּיסְטְּרָאָט	עירייה
	RYNEK	רְנָק	שוק
	STARE MIASTO	סְטָרָה מִיאָסְטָה	עיר עתיקה
	NAZDROWIE	נוֹדוֹרְבָּהָה	לחמים
	DOBRI PODRUSZ	דוּבְּרֵי פּוֹדְרָוּשׁ	נסעה טובה

תאריכים מרכזיות

תאריך	
30.1.1933	אירוע אודולף היטלר מתמנה ל肯צלר (ראש ממשלה) בגרמניה
22.3.1933	הקמת מלחינה דכאו- מהנה ריכוז ראשון שמועד לאסירים פוליטיים
1.4.1933	החרנות בתו מסחר יהודים
15.9.1935	חוק נירנברג, החוקים לשימור טוהר הגזע הגרמני
11.3.1938	סיפוח אוסטריה (אנשלטס)
1938	גירוש זבושין, 17,000 יהודים מגוריים מגרמניה לפולין
9.11.1938	"ליל הבROLח", פוגרומים בגרמניה ופגיעה פיזית ביudeים. כ-30,000 יהודים נשלחים למחנות אסטריה
1939	ממשלה אוסטריה חותנת על כתוב נגיעה לגרמנים
23.8.1939	הסכם ריבנטרופ-מולוטוב בין גרמניה ורוסיה לגרמניה ("חולקת פולין")
1.9.1939	מליחות העולם השנייה נפתחת עם כיבוש פולין
21.9.1939	פרסום "אגרת הבקז" של היידריך בדבר ריכוז היהודים בנטאות, כשלב ראשון בתהליך "הפטון הסופי"
1939	יהודים נדרשים לעודו טלי צחוב
דצמבר 1939	החליט שלל היהודים יועברו לגדת אודר
8.2.1940	פרסום פקורה על הקמת הגטו הראשון על אדרמת פולין
12.10.1940	מסירת הגטו להקמת גטו ורשה
פברואר 1941	קמת מלחינה המשמדת בבלויז. "עוצבות המבעץ" פונאר, באבי-יאר
21.3.1941	הקמת הגטו בקרקוב
22.6.1941	"מבצע ברברוסה" הפלישה הגרמנית על ברית המועצות ותחילה הייר לבורות ועירת ואגודה פקורת "הפטון הסופי" - בפרוטוקול הכנים רשותה של 11 מיליון יהודים
20.1.1942	בଘאי אירופה וצפן אפריקה עלייהם יהל "הפטון הסופי"
1942	הקמת מלחינה בירקנאו ומלחינה המשמדת סוכיבור. מלחנות ההשמדה החלו לפעול בקנה מידה גדול. חסול היידריך על ידי המחותרת הצ'כית
מאי 1942	הקמת מלחינה המשמדת טרבלינקה
22.6.1942	"הגירוש הגדול" מגטו ורשה - כ-300,000 נשלחו להשמדה בטרבלינקה
28.7.1942	האגן היהודי הלוחם ("אייל") הוקם בנטו ורשה
18.1.1943	המודר הראשון בגטו ורשה
19.4.1943	פרוץ המודר הגדול בגטו ורשה
11.6.1943	הימלר מצהה על חיסול הגטאות בפולין
23.9.1943	חיסול גטו ורשה
30.8.1944	חיסול הגטו האחרון - גטו לודג'
7.10.1944	מודר הונגריאר קומאנדו בירקנאו
18.1.1945	מתיחילה "צעדת המות" מאושוויץ בירקנאו חוזה לשטחי גרמניה
26.1.1945	שחררו מלחינה אושוויץ
1.4.1945	הצבא האדום נכנס לברלין
30.4.1945	היטלר מתאבד
8.5.1945	כנית גרמניה בעלות הברית וסיום מלחמת העולם השנייה

הוביל געתם מלחינה אושוויץ

טילון מושגים

- אוטונזיה – תכנית גרמנית שהופעלה בשנת 1933 ונועדה לרצוח אנשים "חחותים" הפגעים בטוהר הגוף בקרב בני עם (חולמים קרוניים קשים בעלי מום ומוגרים).
- איינזיגרפן – יהידות ס"ס וס"ד שהתלו ליחידות הצבא הסדיר בפלישה לפולין וברית המועצות. היהידות עסקו בחיסול מתנגדים פוליטיים ובחיפוש אחר מסמכים מדיניים. במורה פולין ובשתי ברית המועצות עסקו יהידות אלה ברצח המונחים.
- אקציה – פעולות שנערכו בגטוות כדי לרכז את היהודים לשילוחם למחנות ההשמדה.
- ארי – הגוף העליון אליו שייכים הנעצים לעומת שאר הגוזים.
- גטו – שכונה יהודית מיוחדת סגורה וմבודלת משאר חלקי העיר.
- גנרג'וברגמן – שטח הממשל הכללי, השם ניתן על ידי הגרמנים לשטח הכיבוש הנאצי בפולין ויועד להקמת גטוות ומחנות ההשמדה.
- גסטפו – המשטרה החשאית של גרמניה. מבצעת את כל פעולות הדיכוי של המשטר.
- היטלר יוגנד – "נוור היטלר" – ארגון הנערים הנאצים.
- זונדרקומנדו – יהידה מובחרת – השם ניתן לקבוצות עבודה במחנות ההשמדה בגיןן קבוצות שעסקו בטיפול בגופות אחרי ההשמדה.
- יודן ריין – נקי מיהודים. ביטוי שימושו מקומות או מפעלים מהם סולקו יהודים.
- יודנראט – מועצת היהודים. הוקמה בידי הגרמנים ותפקידה היה לטפל בענייניו הפנימיים של הגטו לפי צווי הגרמנים.
- מזולמן – כינוי במחנות הריכוז לאסיר על סף מוות או אפיית כוחות.
- סלקציה – מיעון היהודים שהגיעו למחנות – לעבודה או להשמדה.
- פרטיזנים – לוחמים בלתי סדריים שפעלו באזרה היידות וההרים.
- Kapoor – מאטלקית: ראש. תפקידו להשגיח על האסירים במחנה הריכוז.
- קרטטוראים – מתקן לש:right; שריפת גופות שהוקם במחנות ההשמדה.

זונדרקומנדו

קאפו

פרטיזנים

**היום הראשון, יום שני - 15.08.2016 -
בן קרטנישקי, מסלול הגבורה, המוזיאון היהודי, בילאלסטוק**

אמנות מתקופת השואה

NELI TOL

ג. 1939, לובו, גליציה

נולדה למושחת מיום האמירה. באוקטובר 1939, עם הכיבוש הסובייטי, הסתר אביה כדי להימנע משילוח לסתיר. עם כיבוש לבוב בידי הגרמנים, ב-1941, גורשה נלי עם משפחתה לגטו. אחיה בן החמש נחטף באקציה ונרצח. היא ואמה רוזה הצערו לא לקבוצה שניסתה לעبور את הגבול להונגריה, אך נכשלה. ב-1943, האב דאג למחבוא לנלי בת המשמונה ולאמא, אצל זוג חברים נוצרים בעיר, והוא תכנן להצטרך אליהן. כדי להעביר את השעות הארוכות בחדרון הסגור ועדדה אותה לצייר ולכתוב סיפורים ויומן אישי. ב-1944, לאחר שחרור העיר, התברר לאם ולבת שהן הניצולות היחידות ממשפחה זו. הן נשאו באירופה עוד שנים אחדות, ובמהלכן למדה נלי אמנות. היא היגרה לארצות-הברית, המשיכה לצייר וכתבה מאנמים וספרים, וכן כיהנה כמנצ'ס לספרות ואמנות.

נלי טול (נ. 1935)

ילדות בשדה, לבוב, 1943

גואש ועיפרן על ניר

27.5 x 19.7 ס"מ

אוסף מוזיאון האמנויות יד ושם, ירושלים

תרומות האמנות

**היום השני, يوم שלישי - 16.08.2016 –
טיקוצין בית הכנסת והכיכר, לוופוחובה, בוגטி מילצקי,
טרבלינקה, לובלין.**

אמנות מתקופת השואה

ז'ינווי טולקאצ'ב
ולד בעירה שצ'דרין, רוסיה הלבנה

למד בבית ספר מקצועי ובבית ספר לאומנויות, אך בשל מצבח הכלכלי הקשה של משפחתו נאלץ להפסיק את לימודיו. טולקאצ'ב התקבל כשוליה בסדנה של צייר שליטים ולאחר מכן הציגו הציגו לקובאופרטיב צ'יריים. היה בין המציגים הראשונים לקומסומול (תנועת הנוער הקומוניסטי) ולכך חלק פעיל במחתרת המהפכנית בקייב. נסע להשתלם במוסקבה אצל האמנים אוסטראקין וקונצ'אלובסקי. חזר לקייב והתמנה כאחראי לחינוך פוליטי בקומסומול במחוזות פודולסק ושולוב. בתקופה זו הוא צייר ציורי קיר למועדוני הנוער באזורי התקבל כחבר במפלגה הקומוניסטית. נשלח ללימוד במכון הקומוניסטי בחרקוב. שירות בצבא האדום בחיל התותחנים מונה לפרופסור מן המניין במכון לאומניות היפות בקייב.

כצייר רשמי מטעם הצבא האדום הוא מצטרף לכוחות הסובייטים במידנק וכן קוצר לאחר שחזר מהמחנה (1944) ומידי לאחר מכן מצטרף לכוחות המשחררים את מחנה אושוויז (1945). בתקופה זו הוא מציר את הסדרות "מיידנק", "אושוויז" ו"פרהי אושוויז".

ז'ינווי טולקאצ'ב

אחד ממחוסרי השם, 1944

גואש, פחים וגיר צבעוני על נייר
תרומות סיגמונד א. רולט, ניו יורק, לזכר הורי
הנרייך ומניה שנספו בשואה.

ז'ינובי טולקאצ'ב

טלית קטען, 1944

בוואט, פחם וגיר צבעוני על ניר

תרומות סיגמונד א. רולט, ניו יורק, לזכרו הוריון הנרייך ומוניה שננספו בשואה

ז'ינובי טולקאצ'ב

המשחררים הביעו

אושוויץ, 1945

עיפרון וצבע-מים על ניר

21 אמצע

תרומות אנל טולקאצ'בה

ואיליה טולקאצ'ב, קייב

**היום השלישי, יום רביעי - 17.08.2016
מחנה מיידונק, קרשניך, קיילצה**

אמנות מתקופת השואה

לאו ברויאר

בן - 1893, בן - 1975

בן לאב יהודי ואם נוצרייה קתולית. בנהלך מלחתת העולם הראשונה גויס ונפל בשבי הרוסי. ב-1919 חזר לגרמניה ולימודיו בבית הספר לאמנות בקלן, וכן באקדמיה לאמנות בקסל. הציג את עבודותיו בתערוכות בגרמניה, עבד בציור תפוארות ולימד אמנות. בשנת 1934 היגר להאג ואחר כך עבר לבריסל, שם המשיך ליצור ולהציג עבודותיו. בשנת 1940 נעצר וגורש למחנה סן סיפראן, שם חלה בטיפוס. לאחר מכן עבדותיו הועברו למחנה גירס, שם נמנה עם עובדי ארגון הסעד הקתולי וצייר את החיים במחנה. בסוף 1941 שוחרר עם עוד 57 אסירים והועבר לשאנטי, שבו הסתיירו אסירים פוליטיים ויהודים. חי בזהות בדויה עד השחרור. לאחר המלחמה חי בפריז ובבון והמשיך ליצור.

לאו ברויאר (1893-1975)

שכיל בין הצריפים, מחנה בירס, 1941

צבע מים על נייר

30.2 ס"מ x 22 ס"מ

אוסף מוזיאון האמנות, יד ושם, ירושלים
תרומות גברת ביתה להמן, ישראל

היום הרביעי, יום חמישי - 18.08.2016
קילצה - פלונטי 7, בית העلمין בקילצה, טרנוג-בית הכנסת אונדרטה השילוחים וכייר העיר, זבליטובסקה - גורה, קראקוב

אמנות מתקופת השואה

לאו (לב) האס
אופוה, מורה - 1983, ברלין, 1901

בוגר האקדמיה לאמנויות בקרלסרוהה ובברלין. בשנים 1924–1938 עסק בציור ובגרפיקה בוינה ובאופוה. בשל פעילותו במפלגה הקומוניסטית נעצר ב-1939 וגורש למחנה ניסקן, ולאחר כך הועבר לעבודות כפייה באוסטריה. בספטמבר 1942 גורש לגטו טרזין, שם הועסק במחולקה הטכנית, בייצור חומרי תעමולה בעבר הגרמנים. בהסתה, עם אמנים אחרים, צייר את המיציאות בגטו. ביוני 1944 הושמו הציירים בהברחת יצירותיהם אל מחוץ לגטו. האס נאסר מביצר הקטן בגטו, ועمر מסכת עינויים קשה. באוקטובר 1944 שולח לאושוויץ, וכעבור כחודש למחנה זקסנהאוזן, שם גויס ל"מבצע ברנהרד" לויוף כספים. בפברואר 1945 שולח למנתות מאוטהאוזן ובננה, שם שוחרר. האס ואשתו אימצו את בנו בן השלוש של חברם, הצייר בדז'ר פריטה, שנרצה באושוויץ. לאחר המלחמה חזר לטרזין ומצא כ-400 מציריו שהחביבו.

לאו (לב) האס (1901-1983)

הגעת טרנספורט,
כטו טרזין, 29

דימות ומכון על נייר
37.7X49.2 ס"מ

אוסף מוזיאון האמנות, יד ושם, ירושלים
תרומות הוועדה הדזוקומנטרית, פראג, באמצעות זאב ועליזה ש"ק, קיסריה

**היום החמישי, יום שישי - 19.08.2016
סיוור במחנה אושוויז, בז'שץ'**

**בז'שץ'ה
בית הקברות**

**אושוויז-שער
הכניסה למחנה**

אושוויז-בירקנאו

אמנות מתקופת השואה

פליקס נסבאות

אושוויץ-בירקנאו, 1904 – ממנה גרמניה, 1944

ב-1922 למד אמנות בהמבורג וכעבור שנה המשיך את לימודיו בברלין, בבית-הספר לוין פונקה. בשנים 1924–1929 למד בבית-הספר לאמנויות יפות ולאמנות שימושית. ב-1932 זכה בפרס רומה וקיבל מלגת לימודים בוילה מסימו ברומא. בעקבות עליית הנאצים לשטון, נדד ברחבי אירופה, וב-1935 חיפש מקלט בבלגיה עם בת זוגו, האמנית פלקה פלאטך. תחילת התגוררו באוסטנדה וכעבור שנתיים עברו לבריסל. עם פלישת הגרמנים לבלגיה, בנאי 1940, נעצר נסבאות וגורש למחנה סן סיפריאן שבדרום צרפת. כעבור חודשים אחדים הצליח להימלט ולהזoor לבריסל, שם חי עם אשטו במחבואה. בתקופה זו ציר עשרות יצירות שבחן נתן ביטוי לסלם של היהודים הנרדפים, ודאג להפקידן לנשمرת בידי מכרים. ביוני 1944, בעקבות הלשנה, נעצרו בני הזוג, גורשו למחנה מכלן ובויל שולחו בטראנספורט האחרון מבלגיה לאושוויץ-בירקנאו, שם נרצחו.

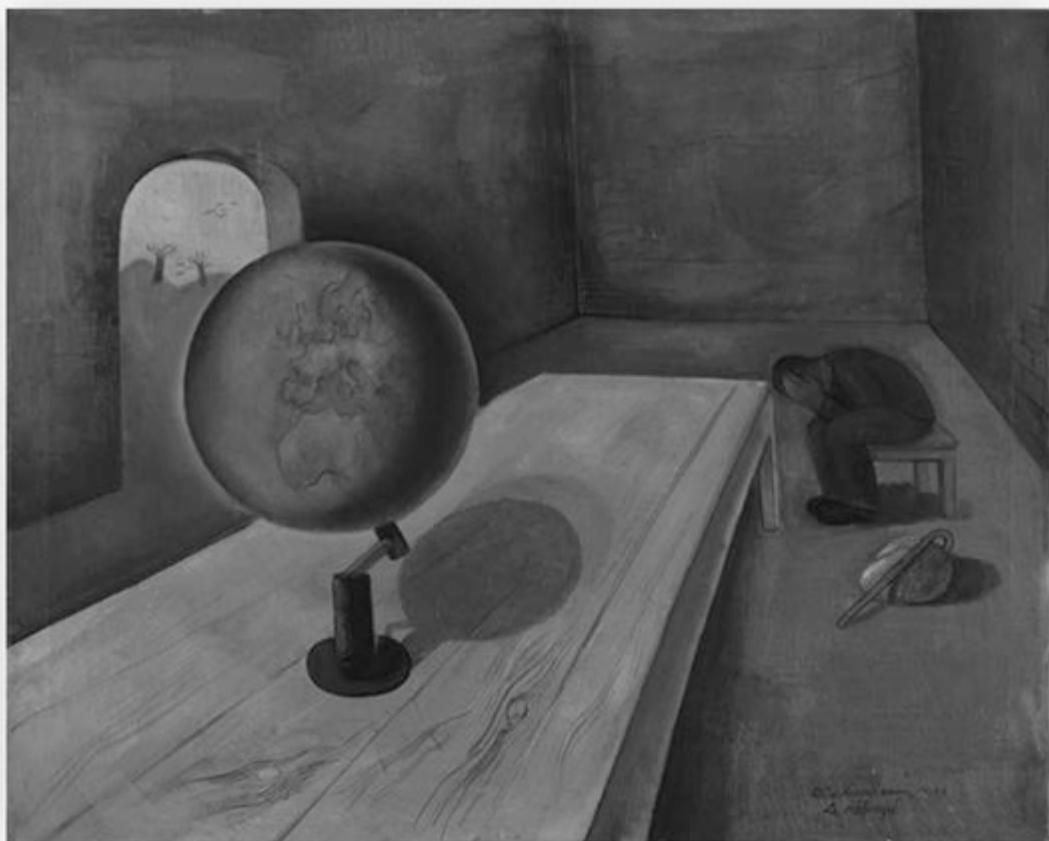
פליקס נוּסְבָּאָמֶן (1904-1944)

הפליט, בריסל, 1939

שמן על בד

74.7x59.7 ס"מ

אוסף מוזיאון האמנות, יד ושם, ירושלים

**היום השישי, יום שבת - 20.08.2016
גטו פודגור'ה, קזימיש, וואול עד לסוקניצה**

גטו קראקוב בשכונת פודגור'ה

אמנות מתקופת השואה

יוסף קובנר

קייב - 1895, קלמר, שודיה, 1967

בילדותו עברה משפחותו לבודז'. למד באקדמיה לאמנויות בסנט פטרסבורג, השתלם בדיסלדורף, בקאסל ובפריז, והציג את יצירותיו בערים חשובות בפולין. היה עורך בכתב העת פורמה וחבר באיגוד האמנים הפולנים. עם הקיבוץ הגרמני גרש לגטו לודז', והוא אחד מהציירים המעטים שזכו לקבל מימון מהימים רומקובסקי, י"ר היודנרט. הגיעו עבד בעיצוב דוגמאות בסדנת השטיחים. יצירותיו הוצגו בגטו, ובכיתתו התקינו בחשיי קונצרטים. בי"ד 1944 שולח בטראנספורט לאושוויץ ומשם למחלנה וובלין שבגרמניה, בסמוך לעיר לודז'יגסלאט, שם שוחרר במאי 1945. קובנר היגר לשודיה, כשהוא פצוע וחולה. התישב בקלמר והמשיך בפעולות אמנותית ענפה. יצירותיו מתkopfat השואה שנוצרו בגטו נאספו על ידי מכון נחמן זונאכנד, והלה השיבן לאמן.

יוסף קובנר (1895-1967)

דיוקן עצמי, נטו לודז', 1941

צבע מים על נייר

6x4.5 ס"מ

אוסף מוזיאון האמנות, יד ושם, ירושלים
תרומות לייאן וכרמלת קובנר, חיפה

יוסף קובנור (1895-1967)

רחוב בגדו לודז', גטו לודז', 1941

**צבע מים על נייר
35.3 x 26.2 ס"מ**

**אוסף מוזיאון האמנויות, יד ושם, ירושלים
תרומת לייאן וכרמללה קובנור, חיפה**

**היום השביעי, יום ראשון - 21.08.2016
בירקנאו, בית הכנסת באושווינצ'ים, קטוביץ'**

קטוביץ'

אושווינצ'ים

אושווינצ'ים-בירקנאו-1944

אמנות מתקופת השואה

פָּאֶבְּלַ פָּאנְטֵל
פָּרָג - 5 1945, הִירְשְׁבָּרוֹג, שָׁלוֹזִיה, 1903

למד רפואה והשתתף בשיעורים פרטימיים באמנות. עם נישואיו ב-1935 גויס לצבא הצע'וסולובי, שם שירת כקצין רפואי. ב-1939 הודה מתפקידו בשל יהדותו, ועבר עם משפחתו לקולין שבבווהמיה, שם גויס לעבודות כפייה. ביוני 1942 גורש פאנטל עם אמו אידה, אשתו מארי ובנם טומס לגטו טרזין. בගטו שימש כמנהלה בית חולים לחולי טיפוס בבדידות וגם כיו"ר הווג הרופאים היהודי המתחתרתי. הוא ניצל את מעמדו ושלח ידיעות לעולם החיצון. בעקבות זאת חשודו האגרנינים במעשהיו והוא נלקח לחקירה במובצר הקטן, שם נכלא ווענה. לאחר שהושב למגוריו, הבריח כ-80 מרישומו. באוקטובר 1944 שולח פאנטל לאושוויץ עם אשתו ובנו בן השבע, שנרצחו מיד בהגיים, ואילו הוא עצמו שולח למחנה שורצ'היה שברגרמניה. ביןואר 1945 נורה בצעדת מוות.

פָּאֶבְּל פָּאוֹנְטָל (1903-1945)

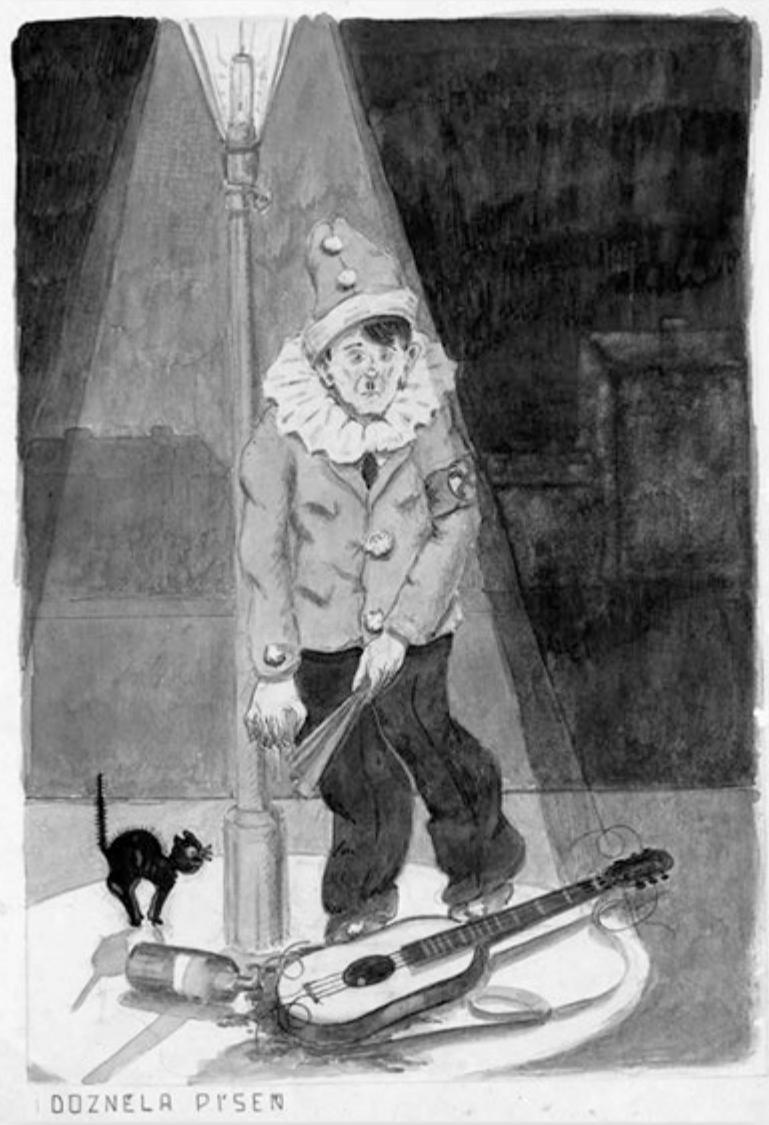
השיר נגמר, גטו טרזין, 1944-1942

צבע מים ודיות על נייר

30.2x22.5 ס"מ

אוסף מוזיאון האמנויות, יד ושם, ירושלים

תרכומת אידה פאנטלוובה, אמו של האמן, באמצעות זאב ועליה ש"ק, קיסריה

התקווה
כל עוד בלבב פנימה
נפש יהודי הומיה,
ולפאתך מזרוח קדימה
עין לציון צופיה.

עוד לא אבדה התקותנו,
התקווה בת שנות אלפיים,
להיות עם חופשי בארץנו,
ארץ ציון וירושלים.

בָּדָיִר פְּרִיטָה (פְּרִידְרִיךְ טַאוֹסִיגָּה) (1906-1944)
כְּנִיסָּה אַחֲרוּת, גְּטוּ טְרִיזִין, 1944-1945

